

மாதிவள் இலையெனில் வாழ்தல் இலையெனும்
காதல் நஞ்சுக் காந்தமும், நாணத்
திரைக்குட் கிடந்து துடிக்கும் சயேழை
நஞ்சு இரும்பும் நெருங்கும்! மணம்பெறும்!

புணர்ச்சி இன்பம் கருதாப் பவையின்
துணைப்பாடு கருதும் தயனோன், திருமணச்
சட்டத் தாற்பெறத் தக்கதீ நிலை
இருப்பினும் அதனை மறேக்கொளல் இல்லலை.
அஃது திருமணம் அல்ல ஆதலால்!

என்தின் வறிந்து தன்செங் காந்தள்
அரும்பு விரற்கிளி அலகு நகத்தால்
நன்று சொறிவாள் என்று கருதி
மணச்சட்டத்தால் மடக்க நினைப்பது
திருந்திவரும் நாட்டுக்குத் தீ யளடுத் துக்காட்டு!
மங்கையர் உலகின் மதிப்புக்குச் சாவாமணி!

மலம் மட்டத்தான் மலர்பறித் தனேனில்
குளிர்மலர்ச் சோலை கோவென்றழாதா?

திருமண மின்றிச் சத்தெதால், அந்தச்
சில்லிட்ட பிணத்துக்குத் திருமணம் செய்ய
மெல்லிய வாழைக் கன்றைவெட்டுவது
புரோகிதன் புரட்டுந்! அதனைத்
திராவிடர் உள்ளம் தீண்டவும் நாணுமே!

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp166a.htm#dt218>